

VÅRA

SCHÄFER

HUNDAR

N:o 2
1938

Svenska Schäferhundklubbens Tidskrift

VITAKALKPOKALEN

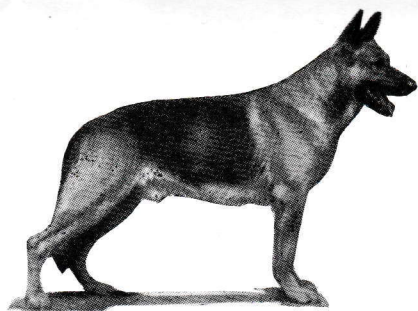

erövrades vid S. K. K.:s ut-
ställning i Stockholm den
28 och 29 maj 1938

VITAKALKPOKALEN

av Steppvargens Lady, ägare Hr. Eric Nilsson, Stockholm
TEKNISKA FABRIKEN JOFUR - STOCKHOLM

**Gör honom till vad Ni själv
önskar han skall bli,**

en hund av vilken Ni
kan fordra allt!

Utfodra honom därför med
Tengers Hundbröd

som ger
energi, uthållighet,
kraft och hälsa.

Begär det hos Eder handlande.

När Ni köper en hund

glöm ej att omedelbart

försäkra den i

**Skandinaviska
Kreatursförsäkrings-
bolaget**

Ersättning jämväl för jakthund, som
under jakt försvinner och ej
tillrättakommer!

Uppllysningar genom bolagets ombud eller
direkt från huvudkontoret, Barnhusgatan 3,
Postfack 592 Stockholm 1. Tel. 10 21 64

VÅRA SCHÄFERHUNDAR

Vårens träningstävlingar

Träningstävlingen för skyddshundar i Västberga
d. 24 april 1938.

Segrarklass A

1. Champ. Fjällvargens Kickan, äg. o. för. herr C. E. Sjögren, Sthlm .... 287½ p.

Segrarklass B.

1. Foya, äg. o. för. herr G. B. Gustafsson, Sundbyberg ..... 256½ p.
2. Aija, äg. o. för. herr Ström, Göteborg ..... 238 »
3. Roya, äg. o. för. herr Tore Sundvall, Midsommarkransen ..... 204½ »

Öppen klass.

1. Lordy, äg. o. för. herr Sixten Johansson, Hagalund ..... 75½ p.
2. Rossi, äg. frk. Iris Engström, Sthlm, för. herr K. A. Westin, Sthlm .... 73 »
3. Zäy, äg. o. för. herr Sven Pettersson, Sundbyberg ..... 70½ »
4. Sadko av Barrsäter, äg. o. för. frk. Gudrun Ramstad, Sthlm ..... 46 »

Resultat från träningstävlingen för skyddshundar
i Västberga d. 6/3 1938.

Klass I. (Hundar, som i ordinarie tävling kommit
över 250 poäng).

1. Champion Fjällvargens Kickan, äg. o. för. herr C. E. Sjögren, Sthlm .... 259 p.
2. Rinty, äg. o. för. herr Claes Andersson, Hagalund ..... 227½ »
3. Cara, äg. o. för. herr Knut Westin, Stockholm ..... 208 »
(Ej godkänd.)

Klass II. (Hundar, som i ordinarie tävling erhållit
från 175 till 250 poäng).

1. Scheik, äg. o. för. herr Martin Norman, Södertälje ..... 215 p.
2. Foya, äg. o. för. herr G. B. Gustafsson, Sundbyberg ..... 210½ »
3. Bonn av Corona, äg. o. för. herr Eric Enqvist, Råsunda ..... 203¾ »
4. Puck, äg. o. för. herr Sven A. Selin, Stockholm ..... 184½ »
5. Vakt, äg. o. för. herr Sven Friberg J:r, Stockholm ..... 160¾ »

Klass III. (Nybörjare, plus hundar, som i ordinarie
tävling ej kommit över 175 poäng).

1. Bissellills Sissi, äg. o. för. herr Nils Andersson, Råsunda ..... 202¾ p.
2. Steppvargens Mona, äg. o. för. John Alberg, Södertälje ..... 187½ »
3. Roya, äg. o. för. herr Tore Sundvall, Midsommarkransen ..... 182 »
4. Kåwestugans Negus, äg. o. för. herr Kurt Andersson, Huvudsta ..... 158¾ »
5. Bicky, äg. o. för. herr Gösta Norde-
man, Södertälje ..... 121 »
(Ej godkänd.)

Appellklass.

1. Lona, äg. o. för. herr Bror Wennström, Hagalund ..... 58½ p.
2. Gitta, äg. o. för. frk. Marianne Lundberg, Stockholm ..... 31¾ »
3. Sadko av Barrsäter, äg. o. för. frk. Gudrun Ramstad, Sthlm ..... 25¾ »

Resultat från träningstävlingen för spår- och
rapporthundar i Västberga d. 27/3 1938.
Spårhundar.

Segrarklass:

1. Rox, äg. o. för. herr E. Hermansson, Enskede ..... 366 p.
(Ej godkänd.)

Öppen klass:

1. Bri-Bri av Wennberga, äg. o. för. herr Helge Nyberg, Sundbyberg ..... 360 »
(Ej godkänd.)

Rapporthundar.

Segrarklass:

1. Ruthmarksborgs Lox, äg. o. för. herr E. Guldbrandson, Stockholm ..... 117½ p.
2. Nicke, äg. o. för. herr Gunnar Gustafsson, Åkeshof ..... 93 »
(Ej godkänd.)

Öppen klass:

1. Puck, äg. fröknarna E. Welinder och S. Ullstedt, för. frk. E. Welinder, Stockholm ..... 100½ »

Nybörjarklass:

1. Kuna vom Werrentor, äg. o. för. herr I. Ohlsson, Stockholm ..... 86 p.
2. Key, äg. o. för. herr Gustaf Prochéus, Enskede ..... 85 »

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Utgiven av Svenska Schäferhundklubben som är associerad med Svenska Kennelklubben

N:o 2 1938

Tryckt hos Bodonitryck, Stockholm 1938

ÅRGÅNG 15.

1938 ÅRS KALENDER.

- 4 september: Skyddshundstävling i Stockholmstrakten.**
11 » Utställning i Stockholm.
25 » Skyddshundstävling i Göteborg.
2 oktober: Utställning i Gävle.
9 » Träningstävling för spårhundar. Västberga.
16 » Träningstävling för rapporthundar. Västberga.
23 » Skyddshundstävling i Södertälje.
30 » Spår- och rapporthundstävling vid Västberga.
-

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS UPPVISNINGSTRUPPER, såväl i Stockholm som i de olika lokalavdelningarna, Göteborg, Gävle och våra yngsta i Karlskrona draga alltid uppmärksamheten till sig, var de än uppträda.

Karlskronaavdelningen, (för att börja med den yngsta), har medverkat vid en friluftsfest under ledning av sin energiske ordförande. Att uppvisningen blev en succés behöves väl ej omtalas. Nämda avdelning anordnade f. ö. även en sällskapsresa till Svenska Kennelklubbens utställning och skyddshundsuppvisning i Eksjö. Man ville för en gång skull även titta på när andra arbetade.

Göteborgsavdelningen under ledning av Herr Erland Lorné, medverkade på de blindas dag den 28 maj i år. Ur Göteborgsposten saxa vi:

En glad, svansviftande demonstration drog i går kväll genom stadens gator. Demonstranterna voro ett 40-tal ståtliga hundar som i sällskap med sina hussar — medlemmar i Svenska Schäferhundklubbens göteborgsavdelning — tågade till Cirkus för att medverka vid De Blindas fest. Sällan har väl Cirkus haft villigare och för uppgiften mer intresserade artister än dessa vovvar. Publiken var begistrad, trots att artisterna började med att samfällt skälla ut åskådarna. Hundarna hoppade över plank, höga som små hus, apporterade och sprungo genom eld (och vatten om det hade funnits något) för sina älskade hussar. Ett högdramatiskt inslag i programmet var förbrytarsketchen. En ung och skön dam kom promenerande över manegen. Den osympatiska boven rusade fram, slog omkull damen och försvann med hennes väska. Då inträdde hunden Buck i handlingen. Han spårade upp boven, höll fast honom och överlämnade honom till polisen. Men väskan var försvunnen. Buck viftade med svansen och gav sig ut på spaning. Han kom snart tillbaka och överlämnade med en gentlemannamässig viftning väskan till damen. Boven gjorde et försök att komma undan och använde därvid revolver, men Buck avväpnade både honom och publiken, som applåderade den hjälptemodiga bragden. Så samlades hundarna på nytt i manegen och skällde ut publiken till avsked. Man kan skälla på många olika sätt, och detta var en sympatisk utskällning, varför vi inte togo oss illa vid.

Gävleavdelningen är kanske en av de mest gynnade nationerna vad Uppvisningsplatsen beträffar. Tänk att kunna hålla uppvisning i den ståtliga djurparken Furuvik. Det är svårt att icke vara avundsjuk. Dagen efter en uppvisning läsa vi i bladet:

GEFLAVDELNINGEN av Svenska Schäferhundklubben hade på annandag pingst anordnat en stor propagandauppvisning i Furuvik och proven beskådades av upp till 3,000 personer. Huvudnumret på programmet utgjordes av en livräddningsövning av schäfer. Till denna ovanliga men nyttiga gren av schäferhundens förtjänster hade gefleavdelningens kunnige och nitiske ordförande, innehavaren av Kennel Tre Sang, hr N. Lundqvist, dresserat sin hund Fox.

På platsen vid Sandvik hade hr Lundqvist först en lyckad dressyruppvisning med sju hundar. Där visades först appelldressyr och apportering. Som apportföremål användes vanliga hönsägg och provet avlöpte utan »förlorade» ägg. Därefter följde en del »cirkusprov» med hopp genom ringar men även en del av skyddshundsdressyr med bov och vaktning av föremål. Dagens stora slagnummer gällde dock livräddning. I detta avseende hade naturen ej varit så gunstig, ty det var endast 7 grader i vattnet. Provet lyckades dock utomordentligt bra, och »den drunknande» var säkerligen ganska belåten, när Fox släpade honom iland inför 3,000 jublande åskådare.

Stockholmstruppen med sin duktige ledare Herr Elis Claesson. Truppen har skaffat sig blåa tröjor med ett schäferhuvud på. Sälunda beväpnade samt medförande sina fyrbenta vänner deltog de i Stockholms Fältrittklubbs fest på Cirkus. Succén blev så fullständig, att vi dagen därpå fingo läsa i Svenska Dagbladet av dess specielle hästspecialist något om, att man kan undra om Svenska Schäferhundklubbens uppvisning icke var det av kvällens nummer, som slog mest an. Vilket väl icke vill säga litet. Några dagar senare mottogo vi nedanstående tack:

Till Kriminalkonstapel J. A. S. Sund!

Å Stockholms Fältrittklubbs vägnar framför jag ett varmt tack för den stora tjänst, som av Eder bevisats klubben genom att medverka vid klubbens Rytarfest i Cirkus den 24. dennes och ber jag att denna tacksamhet även framföres till alla dem som med sina hundar deltog i det så livligt uppskattade numret »Svenska Schäferhundsklubbens dressyruppvisning»!

Stockholm som ovan
GUSTAF ADOLF
Ordförande.

/R. Lovén

VETERINÄR

P. Viridén

Rörstrandsgatan 8

Mottagn. efter överenskommelse per tel.

31 88 20

Till salu

Schäfertiken Steppvargens Kicki, tre år, utställd 2 ggr. trea och etta i skl, certifikat färg och utseende lika med kullsystemen ch Steppvargens Lady.

Landskontorist ERIC VIBERG, Visby

Vargen vann

Var överlägsen i Vårby i spår och sakstövning men var svagare i skyddsmomenten — och Sigfrid Sund är syrlig på tal om nya provningsordningen.

PÅ ÅRETS FÖRSTA verkliga sommar dag den 15 maj 1938 samlades några av klubbens mest inbitna tävlingsentusiaster till en skyddshundstävling i Vårby vid Mälaren. Solen sken som aldrig förr. Inte en molntapp nåndes oroa oss. Med en av Brännkyrkabolagets bussar anlände vi till bestämmelseorten, prisdomare och ett 10-tal tävlingsförare samt några intresserade. Deltagarantalet var här som i Södertälje ovanligt knappt. Inga hundar i nybörjarklass, utan blott segrare- och öppen klass voro representerade. Det bådar intet gott för framtiden.

Det konstbesynnerliga påhittet med ny s. k. provningsordning för skydds-, spår- och rapporthundar, i vilket det inte nämns ett ord om de bägge sistnämnda kategorierna — har tydligen haft det »goda» med sig, att de farhågor, som provningsordningsförslagskommittéerna hyste för att deltagarnas och tävlingarnas antal skulle bli för stort, har eliminerats.

I vanliga — obs! — vanliga fall — bruka de framåtsträvande här i världen glädjas åt en stor anslutning vid de tillställningar man ordnar till med. Men hör och häpna, inom vår s. k. skyddshundsvärld finns i alla fall några, som gläds åt tillbakagången!?

I tävlingen deltog sålunda blott, såsom förut nämnts, 10 förare med sina hundar, därav 8 i segrare- och 2 i öppen klass, gamla kända förare och hundar.

Som fullmäktige fungerade allas vår Pelle Sundqvist, gammal i gården, prisdomare förutom undertecknad herrar Ekstedt och Bolmström, inte fullt så gamla i gamet, och första gången som tävlingsledare hr Ernst Gulbrands-son, som kände sig vara vuxen uppgiften. Välkommen åter!

Blott några ord om de enskilda ekipagen: — Som första hund startade med sin kände förare Uno Friberg Vargen Excelsior, som från början visade sig vara på styva linan genom att gå ett perfekt spår och utförde en lika god sakstövning; han fortsatte med ett genomgående gott appellarbete, men dabbade sig sedan så pass i skyddsmomenten, att segerchansen helt spolerades. Han gjorde bort sig i ståndskallet samt ställande av flyende figurant och placerade sig som tredje hund i segrareklass med 275½ p. och erhöll Hp samt första inteckning i det tyska vandringspriset: »Erster Deutscher Polizeihund Vereins» plakett med diplom, vilket erövrar av förare med hund, som utför det bästa näs- och appellarbetet.

»Erster Deutscher Polizeihund Vereins» värdefulla plakett med diplom, som vid vårbytävlingen vanns av fotograf Uno Fribergs »Vargen Excelsior» i hård kamp med våra goda spårhundar. Att Vargens husse inte endast har en god hund och ett brinnande intresse för vår härliga sport, utan också är ägare till en god kamerans visar detta nummers framsida, där den triumferande Vargen stolt avtecknar sitt ädla huvud mot den blå himlen. Flickan bredvid vinkar tydligen ett tack för plaketten till våra tyska hundvänner.

Segrare i hela tävlingen blev slutligen Vargamors Pojk med sin gamla fullfjädrade förare hr E. F. Andersson, som tydligen kan konsten att lotsa sig fram genom bränningarna till en slutlig seger. Pojk utförde ett så gott som alltigenom bra arbete. Hans enda fel av mera synlig beskaffenhet var ståndskallet på personer, som stodo runt sakstövningens område, fy på sej gamla »människan»! Emellertid segrade han och erhöll 284 ⅔ p. och fick Sandstedts förnämliga vandringspris för alltid samt dessutom inteckningar i Sigge Wettermarks och Christian Silows vandringspris samt Hp.

Den gamla kämpan Champion Boy med sin husse, Gottfrid Axnéer som förare, belade 4:de plats med 275 p. och fick Hp. Boy klarade inte spårningen på ett fullt övertygande sätt — emedan husse rätt och slätt gjorde bort honom. Man skall inte tro allt för mycket om och var ett spår går. Bra sakstövning, men tuggning på föremålet, något som var genomgående. Appellen mycket bra. Likaså manarbetet med undantag av uppsökandet av figuranten.

Foya med sin husse, G. B. Gustavsson från Sundbyberg, var ett trevligt litet djur att skåda i arbete, även om hon inte nådde fullt så hög poäng som de »stora pojkarna». Mycket bra spår- och sakstövningarbete. God appell och dito manarbete, där emellertid uppsökandet av fig. klickade så gott som fullständigt. Hon blev godkänd i skl med 263 p.

Cara, som är en stabil ungtik, blev godkänd i skl med 268 $\frac{2}{3}$ p. Så nog kan hennes husse, Knut Vestin, känna sig belåten med resultatet, även om det inte blev något pris. Gott spår, men trots bra arbete blott ett föremål vid saktövningen. Appellen god med undantag för sättande, som gick för trögt. Manarbetet genomgående gott.

Den stora stjärnan, brukshundssegrarinnan 1937, *champion Fjällvargens Kickan*, missade spåret och förlorade därmed också tävlingen. En liten, men blott liten missräkning för husse, C. E. Sjögren, som fick se sina goda hund, förlåt tik, på andra plats. Appellen var, trots att hon inte företog någon dykning genom häckriset, ej riktigt glänsande. Jag har sett betydligt bättre av Kickan. Saktövningen och manarbete var utmärkt. — Resultatet blev 2:a pris i skl och Hp. för 279 poäng.

Aija av Ringön är en göteborgs-skönhet, som sökt sig hit upp till huvudstaden. Hon började tävlingen med att göra bort sig på spåret genom att fullkomligt omotiverat övergå på återgångsspåret. Efter att ha startat på ett övertygande och korrekt sätt och tagit första vinkeln, vände hon resolut om, gick direkt till återgångsspåret, på vilket hon sedan arbetade sig fram till föremålet. Bra näsarbete, men lågt betyg. Hon fann ett föremål vid saktövningen. I appellen voro hoppen och skall på kommando svaga. Manarbete ej övertygande med noll i transport för bett. Herr Ström uppnådde med *Aija* inte högre än 214 $\frac{1}{2}$ p. och blev sist i tävlingen. Hon blev dock godkänd i skl.

Puck, Äg. herr Sven Sellin, var sämre nu i segrarklass

än tidigare. Appellen var ojämn. Svaga moment voro skall, hopp och uppsökande i manarbetet, där även stådskalet var skralt. Spårning och saktövning mycket bra. Godkänd i skl med 245 $\frac{2}{3}$ p.

Lilla Roya med sin gode förare herr Tore Sundvall gjorde dagens bästa spår. Hon fann blott ett föremål i saktövningen, trots gott sök. I övrigt är blott gott att säga om hennes arbete. Tikens andra tävling. Det blev för 241 $\frac{1}{2}$ p. Hp och 1 pris i ökl. samt uppflyttning i segrareklass. Bra marscherat!

En mycket bra hund är *Kåvestugans Negus*, som skulle kunna göra betydligt bättre resultat. Men husse, herr Kurt Andersson, måste gå in för ett litet mera glättigt samarbete med den goda Negus, som i annat fall aldrig kommer någonstans. Att det finns liv i hunden, ser man på hans aggressivitet under manarbetet, där appellen brister så gott som fullständigt. Själva appellmomenten voro bra. Negus blev ej godkänd, därför att han missade både spår och saktövningen.

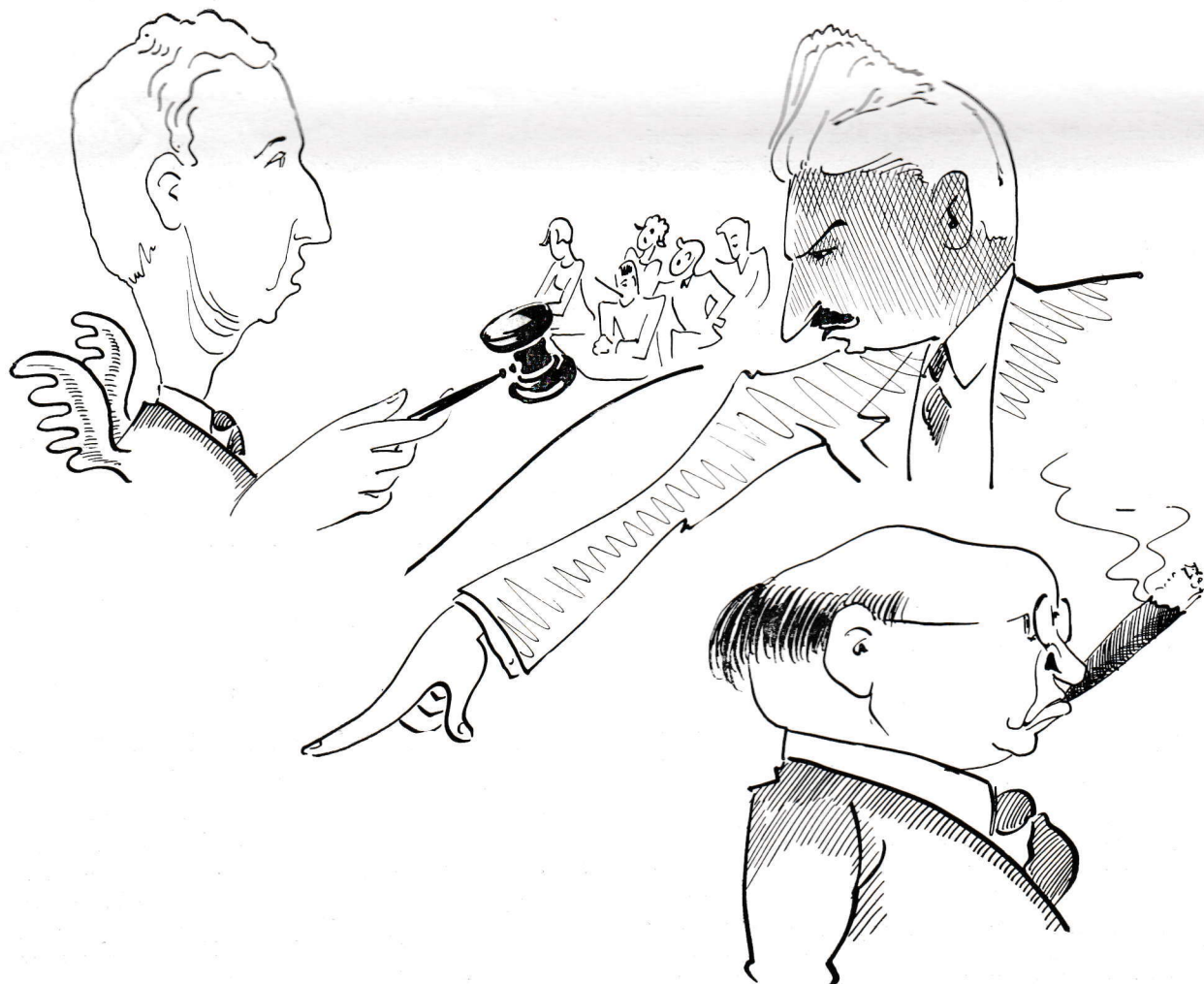
Vattenarbete förekom även, därvid det visade sig, att våra förare känt denna detalj, oaktat att den som regel inte förekommer på våra tävlingar.

Till sist ett hjärtligt tack till mina meddomare, fullmäktige, tävlingsledare samt övriga medhjälpare med spårläggning etc. för ett gott samarbete.

Stockholm i maj 1938.

Sigfr. Sund
Prisd. ordf.

Från årsmötet

Inteckningslagarna i Göteborgsavdelningens trenne vandringspris vid vartävlingen å Floda den 24/4 1938. I mitten segraren Herbert Schoultz, som med Buck tog sin första inteckning i klubbens vandringshorn. Till vänster Egon Törnberg, som med Grassie tog andra inteckningen i Göteborgs-Postens vandringspris och till höger Henrik Andreasson, som med Troy tog andra inteckningen i Fabrikförsäljningens vandringspokal.

Göteborgsavdelningens lyckade vartävling

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS Göteborgsavdelning har i Flodaterängen, invid Skallsjö klosteruin hållit sin vartävling (den 24 april), vilken gynnades av ett utmärkt väder. Tävligen hade samlat 16 deltagare. Vid halv åtta-tiden på morgonen påbörjades de första spåren, vilka samtliga gingo i lina. En del av hundarna presterade därvid verkligt förstklassiga spår.

Tävlingen gällde tre vandringspriser. I Fabrikförsäljningens vandringspris till bästa hund i polishundsarbete tog H. Andreassons Troy andra inteckningen — priset skall erövras tre gånger för att bli ständig egendom. I klubbens eget vandringshorn, som gäller samtliga moment och vilket skall tagas fem gånger, fick Herbert Schoultz' Buck första inteckningen. Grassie, ägare Egon Törnberg, tog en inteckning, sin andra, i Göteborgs-Postens vandringspris, vilket skall erövras fyra gånger. Resultaten blevo:

Segrareklass: 1) Buck, ägare Herbert Schoultz, 272 $\frac{1}{2}$ poäng, hederspris; 2) Grassie, ägare Egon Törnberg, 272 poäng, hederspris; 3) Tell, ägare Georg Karlsson, 265 $\frac{2}{3}$ poäng, hederspris; 4) Katja, ägare Carl-Erik Bohman, 252 $\frac{2}{3}$ poäng; 5) Lobo, ägare Morgan Engström, 249 $\frac{2}{3}$ poäng; 6) Troy, ägare H. Andreasson, 248 $\frac{2}{3}$ poäng; 7) Key, ägare Erik Dahlgren, 247 $\frac{1}{3}$ poäng.

Öppna klassen: 1) Zenta, Ingemar Abrahamsson, 184 $\frac{2}{3}$ poäng; Erro, Inge Andersson, 196 $\frac{2}{3}$ poäng, ej godkänd.

Ungdomsklass: 1) Sacco, Osborn Johansson, 251 $\frac{1}{3}$ poäng.

hederspris (fint resultat av en nybörjare); 2) Lady, Philip Pettersson, 233 $\frac{1}{3}$ poäng, hederspris; 3) Troy, Anders Wikström, 217 $\frac{2}{3}$ poäng hederspris; 4) Troy, Erland Bengtsson, 192 $\frac{2}{3}$ poäng; 5) Brio, Emil Eriksson, 188 $\frac{2}{3}$ poäng; 6) Tuttsy, Axel Juhlin, 153 $\frac{1}{3}$ poäng.

Får Eder hund motion?

Cykelmotion är nyttigt för såväl ägare som hund

Köp cykeln hos **Axel Hellgren**

Skånegatan 87 - Tel. 41 27 92, 42 26 04

Brukshundsuppfödningens Psykologi och Teori

En utredning av dr. Hansmann
(svensk bearbetning av
Helge Scholander)

JAG HAR GENOM NÅGRA exempel försökt bevisa att varje brukshunds avel består av två lika viktiga och jämställda delar:

1) Brukshundsavel och 2) brukshundsuppfödning.

Jag fastställer denna tes emedan brukshundsavel utan brukshundsuppfödning kan liknas vid en smörgås utan smör och utan bröd. Tidigare liksom även nu kan jag fastställa, att vi kunna få vårt fredsbehov av brukshundar utan större svårighet hos de tyska uppfödarna men att få fram spår- och stövningshundar med tillräckliga anlag ha visat sig betydligt svårare emedan detta hundmaterial ännu icke finnes.

Vad är bruksuppfödning?

Denna fråga kan endast besvaras sedan först några andra saker klarlagts. Vad är anlag? Varje uppfödare vet att: Förvärvade egenskaper ärvas icke, endast anlag ärvas och om man nu frågar honom: vad är nu egentligen anlag och vad är förvärvade egenskaper, så möter man mycket ofta ett sammelsurium av falska och felaktiga uppfattningar, som gör att det blir svårt att klarlägga detta problem. Det har t. ex. blivit en dogm att en dresserad skarphet naturligtvis icke nedärves, en god spårprestation kan framsättas och blir därigenom en förvärvad egenskap, vilken icke nedärves. Därför mena ännu i dag många uppfödare (felaktigt), att prestationsprov icke skola införas för vår brukshundsavel utan att anlagsproven för unghundar blir det viktigaste och mest utslagsgivande.

Jag vill precisera min uppfattning närmare: Brukshundsavel är omöjlig utan 1) ungdomsprov 2) prov vid mogen ålder. Bägge dessa prov äro brukshundsprov. Även unghundsprovet, i vilket senare likväl endast prestation fordras och vid vilka hänsyn måste tagas till hundens ålder och till utvecklingen hos såväl tikar som hundar. Varje ord i denna sats äro viktiga. Av bestämd anledning nämner jag först tikarna. Beträffande den kroppsliga uppfödningen behöver jag väl icke särskilt framhålla att en bra eller nästan fullkomnad brukshundsbyggnad ingalunda är medfödd. Var och en gör det icke konsekvent klart för sig att medfött är blott anlag till en god exteriör. En hund består emellertid icke blott av den synliga exteriören utan också av de inre organen. Vid kreaturuppfödning är det fullkomligt utslutet att ett kreatur behäftat med hjärt- eller annat fel användes för avel. Denna grundsats måste naturligtvis även äga sin giltighet för brukshundsavel. Det har nämligen visat sig att sterilitet, hjärtfel, njur-

fel hos djur, vilka förefinnes i särskilt hög grad bland vissa hundar bevisligen kunna vara medfödda och därigenom även fortplantas till och utbreddas genom avkomman.

Det är ofta svårare att vid exteriöra fel fastställa: är nu detta medfött eller beror det på felaktig uppfödning, dålig föda, bristande motion o. s. v.? Exteriördomaren säger här med rätta: »Att avgöra sådana spörsmål är icke alls min uppgift, hundar med fel i exteriören sätter jag ner eller bedömer jag icke alls. Jag måste antaga att dessa rachitiska hundar, dessa hundar med svag rygg o. s. v. komma att nedärva dessa fel. Det har många gånger bevisats att en hund med de allra bästa ärlitliga förutsättningar spolierats genom en dålig uppfödning. Först den riktiga uppfödningen kröner avelsarbetet. Naturligtvis finns det undantag men dessa bekräfta endast regeln. Vi måste klart och tydligt skilja mellan dessa begrepp — det utvecklade är något annat än det nedärvda i biologisk mening.

Hur är det med de fysiska egenskaperna? Låt oss titta på hundens rörelser. Är det korrekta, fjädrande steget medfött? Nej, det är icke medfött. En nyfödd hund kan ju överhuvudtaget icke springa. Han måste lära sig detta. Vi stöta härmed på begreppet lära sig. Vad är medfött? Anlagen = egenskapen att kunna lära sig springa uthålligt eller dåligt. Man kan likna anlag med begåvning. Naturligtvis är dessa perfekta rörelser beroende på det allmänna brukshundsanlaget och en förstklassig uppfödning, men detta räcker icke fullständigt. Härtill måste komma ett speciellt anlag en speciell begåvning, nämligen att hunden skall kunna lära sig och då måste han naturligtvis läras. Vilka äro lärarna? Låtom oss återgå till ett exempel!

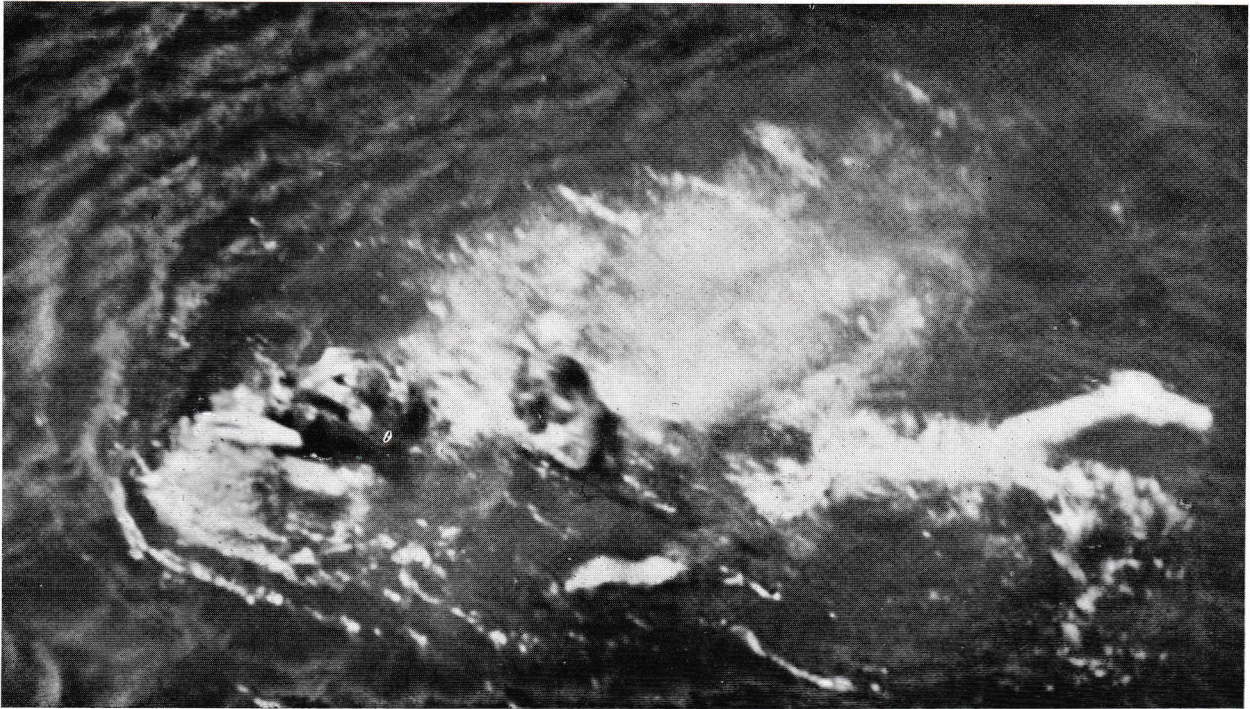
I en valpkull om 8 valpar uppföder man vid 8 veckors ålder hälften i ett bergigt område och hälften i ett slättland. När man senare vid 12—15 månaders ålder jämför dessa unghundar, kan man utan vidare fastställa att rörelserna hos »bergshundarna» äro annorlunda än hos de från slättlandet. Det visar sig att bergshundarna blivit något kobenta, något som sedan bibehålles under hela livet, liksom lärlingar inom vissa yrken även blivit kobenta. Denna kobethet nedärves icke.

Ett annat exempel: En hund som uppfödes i en stadsvåning eller står bunden vid en hundkoja, har ingen möjlighet att utveckla sina rörelser. Domare kunna i detta fall icke gå efter anlag utan måste bedöma hunden

Gummiben	kr.	—:75	Borstar	kr.	1:50
Matkoppar	„	—:75	Piskor	„	2:25
Halsband	„	1:—	Galoscher	„	2:75
Kammar	„	1:—	Korgar	„	4:50
Koppel	„	1:25	Tikskydd	„	8:—

V i d f
Vapenhandel - Hamngat.
Tel. 10 12 34
Stock

Dressyruppvisning i Furuvik

Fox för i land en drunknande

Gott vattenarbete

som han ser den i trav — med ett ord bedöma hans prestation.

Varje djurs första lärare i denna värld är modern. Beträffande rörelserna inverkar en livlig moder även i detta fall på sin avkomma. Av särskild betydelse för varje uppfödning är avelsdjurets temperament. Ju mer nyfiken och fritt strävande en valp är, desto bättre tillfälle har han att lära sig något. Man måste försöka få fram i vilken grad ett anlag utvecklats, möjligheten huruvida anlaget är tillräckligt för en verklig prestation hos den mogna hunden.

Allt detta kan man endast få fram genom brukshundsprov. Mot det som ovan framförts kan väl knappast något invändas. Varje uppfödare vet att alla anlag måste utvecklas för att de skola kunna konstateras. Hur är det nu med de psykiska egenskaperna? Våra brukshundars intelligens och karaktär äro dessa annorlunda?

Nej det är på samma sätt. För att konstatera dessa anlag måste man tillgripa prov. Beträffande ungdjursanlag kan man endast hoppas att dessa kunna utvecklas till prestation. Vad tjänar det emellertid till med även de mest utmärkta spåranlag hos en 6 månaders gammal hund, när denna hunds kondition senare ej håller för provet. Ett kropps- eller organfel kan vara skulden till att detta

anlag endast är övergående. Det blir undanträngt genom icke önskad kropps- eller karaktärsutveckling. Kroppsfel? Vad menas nu med dessa? Det är allt som hindrar eller stör prestationen. Redan en för kraftigt utvecklad eller orörlig skuldra kan hindra spårhundar att utan ansträngning hålla näsan i närheten av spåret. Ett enda litet exempel beträffande brukshundarnas byggnad: Under de senaste 12 åren har jag besiktigt ungefär 10.000 unghundar. Anlagsprov såsom det idag utföres äro fullständigt utan betydelse för aveln icke blott betydelselöst utan t. o. m. skadligt. Dessa anlagsprov ha upphört fr. o. m. 1938 i Tyskland. I Sverige ha de införts och gälla fr. o. m. maj 1938.)

En del hundar ha erhållit betyget »Utmärkt» (V) i dessa prov. Beträffande karaktären var ingen utmärkt även om han senare eller i främmande omgivning var skygg som ett rådjur. Om man vill utdela meningslösa utmärkelsetecken till uppfödare och ägare, kan man öppet och ärligt medgiva detta. Vi veta idag att rasen (brukshundsrasen) består av två likvärda bestämda delar a) brukshundsexteriör (vartill även de inre organen och deras funktionärer höra och b) karaktären, själen, begåvningen, läraktigheten. Först när dessa bägge element smälta samman, kan man i avelsarbetet tala om ras.

O R S S

6, Götg. 54 - Sportaffär

Tel. 43 31 18

olm

Dog Food	kr.	—:30	Fox	kr.	1:25
Tvål	„	—:75	Pulvex	„	1:50
Hundbröd Tengerts	„	—:95	Sopex	„	1:75
„ Spratts	„	1:25	Vita Kalk	„	2:75
Kritblock	„	1:—	Canisolja	„	3:50

Statspolisman Albin Johansson, som här berättar data och detaljer ur sin rika fond av minnen från en tioårig, framgångsrik karriär som polishundsförare, är den ledande kraften i klubbens livaktiga Karlskrona-avdelning. Författaren håller sin skildring i rapportens nyktra, korthugget manliga ton, men var och en som förstår sig på hundar, förstår att bakom de skildrade händelserna ligger det arbete, hängiven energi, en rik fond av saklighet och kärlek till plikt och uppgift. Det arbete polishundarna utträttat i samhällets tjänst är varken mer eller mindre än en bragd.

Polishunden i samhällets tjänst

NÅGON DAG I MAJ MÅNAD 1926 begärde landsfiskalen i Tvings distrikt en polishund till Eringsboda i Blekinge län, emedan inbrott förövats hos en handlande i dennes affär, varvid en hel del småsaker tillgripits. Tjuvarna hade slagit sönder fönstret till handelslokalen, där de krupit in. Detta hade skett en söndag, då samtliga familjemedlemmar varit bortresta. Vid hemkomsten märkte handlanden inbrottet och anmälde saken.

Vid min ankomst till platsen hade distriktets fjärdingsman avstängt området och tack vare detta fick jag omedelbart upp spår från fönstret. Hunden fortsatte cirka 800 meter fram till en mindre byggnad, där hunden stannade vid ingången. Handlanden, som hela tiden följt efter, förklarade att hunden gått fel. Denna familj var hyggligt folk, sade han. Trots detta fullföljde jag dock undersökningen.

Då familjefadern tillfrågades om någon av de i huset boende under söndagen varit uppe vid handelsboden, förklarade han att ingen varit där. Då sådana saker tillgripits i affären, som passade för barn, misstänkte jag att möjligen någon av barnen varit där. En 12-årig flicka tog jag med ut för att »i enrum» få henne att tala om huruvida någon varit uppe vid affären. Så fort jag vidrörde inbrottet började hon gråta. Då jag förklarade för henne, att hon inte skulle vara ledsen, eftersom det inte var så farligt, utan att hon skulle tala om vad hon visste, sa flickan att hon och en annan tös vid 12-tiden på söndagen gått upp till affären där de kommit överens att slå sönder rutan med en sten, sedan de krupit in hade de tagit några halsband, karameller, choklad och andra småsaker. De hade även försökt att komma åt pengar genom att bryta upp kassaapparaten men misslyckats. Då flickan tillfrågades var sakerna nu fanns, förklarade hon att fadern hade tagit hand om dem och låst ner dem i en koffert. Inkomsten i bostaden tillsades fadern att omedelbart öppna kofferten och där låg de stulna sakerna. Fadern anmälades för åtal och flickorna överlämnades till barnavårdsnämnden. Spåret var här cirka 7 timmar gammalt.

* * *

En kväll i november månad 1927 förövades ett järnvägsattentat vid Nättraby cirka en mil från Karlskrona. Två större stenar hade fastkilats vid en mindre järnvägsövergång tillhörig Blekinge kustbanor. Uppgående snälltåget Malmö—Karlskrona körde på stenarna. Tåget urspårade ej men loket gick sönder, dock ej mer än det kunde taga

Minnen och erfarenheter från tio år som polishundsförare i Blekinge av statspolisman Albin Johansson

sig fram till Karlskrona. Med anledning härav begärde trafikchefen omedelbart en polishund till platsen.

Så fort sig göra lät inställde jag mig med polishund på platsen tillsammans med en kriminalkonstapel. Vi sammanträffade med banvakten som visade oss var stenarna legat. I gruset på banvallen kunde vi se flera fotavtryck därav ett med spetsig sko. Då banvakten tillfrågades vilka som stigit av tåget förklarade han, att endast föraren på tåget samt eldaren och tågmästaren samt han själv hade varit närvarande, och då dessa haft grova skor, på sig, måste avtrycket efter den spetsiga skon härleda från någon främling. Jag lät då hunden taga vittring just på detta fotavtryck och hunden fick omedelbart upp spår som ledde från järnvägen in i skogen uppför en hög backe, där hunden apporterade ett föremål, ett foder av en kavaj. Därifrån fortsatte hunden spåret i skogen cirka hundra meter ut på järnvägslinjen, fortsatte denna till stora landsvägen, följde denna ett 30-tal meter, vek av en mindre väg, fortsatte ytterligare ett par tre hundra meter, vek av ytterligare en ändå mindre väg. På grund av den sena timmen (klockan 1 på natten) ville vi inte då göra närmare undersökning utan väntade till kl. 7 på morgonen. Vi tog under tiden reda på hos distriktets fjärdingsman vem som bodde i huset och fick veta att där bodde hos sina föräldrar en något sinnessjuk 20-årig yngling. På morgonen tillfrågades fadern huruvida ynglingen varit ute på kvällen, och han meddelade att ynglingen vid 10-tiden på kvällen gått ned till stationen för att lägga ett brev i postlådan, men återkommit efter någon timme. Därefter bad vi få se på de skor ynglingen använt nämnda kväll och dessa passade fullständigt in på fotavtrycket i sanden. Därefter anhölls ynglingen, som förnekade all kännedom härom. Vid undersökning av hans kavaj var en bit borta av fodret. Då vi sammanförde den bit av fodret som hunden hittat, passade detta in fullständigt. Efter ytterligare pressning erkände ynglingen att han förövat attentatet. Han »vallades» nu på platsen, tillsades att gå samma väg som han gått föregående kväll och han gick då samma väg hunden gått spåret. Att han gått in i skogen uppe på höjden förklarade han med att där var så god utsikt att

han kunde se då tåget skulle välta. I nervositet hade han där under tiden han väntade på tåget rivit sönder en bit av fickfodret i kavajen. Ynglingen intogs sedan på sinnessjukanstalt.

* * *

Någon dag i juni månad 1928, begärde landsfiskalen i Kristianopels distrikt polishund till Torhamn, emedan för honom anmälts, att en hund, som stod bunden vid en koja på en gård, under natten blivit skjuten. Båda frambenen hade blivit avskjutna. Ägaren hade hört ett skott under natten samt hört hunden jämra sig. Han hade då gått upp och gått ut till hunden vid kojans. Hunden låg då inne i kojans och på grund av mörkret hade han inte märkt något särskilt. På morgonen då han kom ut, fick han se en massa blod, varför han då undersökte saken närmare. Hunden låg då fortfarande i kojans med båda frambenen avskjutna. Han tillkallade då en person att avliva hunden.

Vid min ankomst till platsen med polishunden undersökte jag först kojans. Där hittades i träet en hel svärm med små och stora hagel. Ett stycke från kojans hittade jag förladdningen vilken bestod av en del tidningspapper samt ett par korkskivor. Ett stycke därifrån kunde jag se att någon person stått där och efter avtrycken kunde avgöras att personen haft tofflor på sig. Jag lät hunden här taga vittring. Hunden fick upp ett spår över åkern, följde denna till en stenmur — här kunde jag se att en större sten nyss nedfallit — fortsatte ut till en mindre väg följde denna cirka 500 meter, in på en mindre gård, som ligger vid denna väg och fram till stugdörren. Vid undersökning av geväret befanns att skott lossats, detta förklarade han att han föregående kväll skjutit en fiskmås. Då jag ville se denna, påstod han att den hade katten på gården ätit upp, men trots detta kunde han inte visa några fjärdrar efter fiskmåsen. I byrån anträffades även små och stora hagel sammanblandade — samma hagel som fanns i hundkojan. Vidare passade korkskivan till förladdningen till hans gevär. Han nekade till all kännedom, men blev åtalad för djurplågeri och erkände vid häradsrätten.

* * *

Någon dag i maj månad 1929 begärde landsfiskalen polishund till Mörrum i västra Blekinge, emedan det kommit till hans kännedom, att ett par bröder sysslade med hembränning och att detta försiggick någonstans i skogen i närheten av deras bostad. Framkommen till platsen med polishunden fick jag order av landsfiskalen att gå in i bostaden och se om bröderna var hemma. Jag hade nätt och jämt kommit in i bostaden, förrän en av polismännen ropade till mig att släppa hunden och så fort jag kom ut, fick jag se två manspersoner på cirka 3 à 4 hundra meters avstånd springa mot skogen och försvinna.

Jag släppte nu polishunden som omedelbart tog upp förföljandet. En stund efter fick jag höra ståndskall i skogen varför jag sprang åt det håll jag hörde skallet och vid ankomsten hade hunden ställt den ena av bröderna, den andra hade kommit undan. Mannen anhölls och togs i förhör, men nekade till allt. Då bröderna hade fått se polismännen och börjat att springa, hade de kastat ifrån sig en fotogenkanna. Just på denna plats lät jag hunden ta vittring för att se varifrån bröderna kommit, hunden fick upp spår, fortsatte in i skogen cirka 400 meter där den stannade vid en nedrasad stenmur och började riva i marken. Jag hjälpte hunden och här hittades en bränvinsapparat, några flaskor hembränt sprit, två fotogenkök m. m. Allt väl gömt. Någon fotogen fanns ej. Denna hade tagit slut och det var just denna kanna, som männen

kastade då de fick se polismännen vid bostaden, som de lämnat att hämta ytterligare fotogen. Den andra brodern anhölls morgonen dagen därpå. En del andra saker framkommo och båda blevo dömda vid häradsrätten.

* * *

Någon dag på sommaren 1930 begärde en lantbrukare i Ramdala polishund, emedan under natten på hans gård stulits några bräder. Vid brädstapeln kunde jag se fotavtryck efter en person. Jag lät hunden här taga vittring. Hunden fick upp spår därifrån cirka en km. till ett torp, gick fram till vedboden och där fanns plankorna som igenkändes av ägaren. Den som stulit plankorna var en fattig torpare. Han fick bära dem tillbaka till gården och därmed så fick saken bero.

* * *

Någon dag på höstsidan 1931, begärde landsfiskalen i Kristianopels distrikt, polishund till en gård i Kristianopels socken, emedan för honom anmälts att inbrott ägt rum på ägarens loge, varvid tillgripits en säck med havre. Utanför dörren till logen lät jag hunden taga vittring. Hunden fick här upp ett spår från gården in på en mindre skogsväg, och följde denna. På en del ställen på skogsvägen kunde man se att en person gått och lett en cykel. Hunden fortsatte denna väg 4 km. och kom fram till ett smedsställe, där den gick fram till en visthusbod och stannade. Då jag öppnade dörren stod en säck full med havre. Ägaren till stället, en smed, erkände stölden, han skulle ha havren till sina höns, som var utan mat, påstod han. Han hade lagt havresäcken på cykeln och gått samma väg som hunden gick spåret. Han blev sedan dömd vid häradsrätten.

På våren 1932 begärde landsfiskalen i Torås i Kalmar län polishund till Torås, emedan till honom anmälts att inbrott förövats hos en person i Torås under natten, därvid tjuven eller tjuvarna brutit upp fönstret till bostaden och i byrån tagit en plånbok innehållande 1.200 kr. Kommen till platsen kunde här tydligt iakttagas synliga spår efter fotavtryck från fönstret och ned mot trädgården. Jag lät hunden taga vittring. Han fick omedelbart upp spår, följde detta genom trädgården fortsatte ut på järnvägslinjen, som går strax intill trädgården, fortsatte denna cirka tre hundra meter. ned från järnvägsbanken, ned i ett dike, där han apporterade en plånbok, som låg kastad där. Denna plånbok tillhörde den bestulne, men pengarna voro borta. Därefter fortsatte hunden ett stycke till, tog av vid en gångstig runt om samhället, vek sedan han gått denna gångstig ett stycke av till vänster, kom in på en gata, följde denna till torget där han förlorade spåret. Genom hundens spårarbete konstaterades att det måste vara en hemmatjuv och ej någon främling, då spåret gick tillbaka till samhället. Just där hunden förlorade spåret, bor strax intill en sväger till den bestulne och denne hade kvällen före varit på besök hos denne. Misstankarna riktades mot denna man och vid förhör erkände han stölden, och pengarna återskaffades till ägaren. Han hade gått samma väg hunden gått spåret. Han dömdes sedan för inbrott.

Forts. i nästa n:r.

Vårtävlan i Västberga

DEN 18 APRIL hade klubben sin sedvanliga vartävling för spår- och rapporthundar. Denna var förlagd till Västberga och Valla marker. Vädret var mycket blåsigt och råkallt. Särskilt utsatt för vinden var Valla gärde, där vi på morgonen började med de olika spårmomenten.

Spårhundarna voro för dagen ej riktigt vuxna sina spår-

uppgifter och nollor blevo rätt vanliga resultat i protokollet. Enda spår, som gick fullgott, var Ruffs linspår på 1000 meter, vilket också fick till följd ett högsta betyg i protokollen. Appellen och sakstövningen efter nedgrävt föremål klarade samtliga spårhundar bra.

Rapporthundarna, som voro 7 till antalet, började sitt dagsarbete med att försöka klara av sina spår. Dessa undanstökades med varierande bra och dåligt resultat. Rapportsträckan, som sedan var på dagordningen, klarades av 4 hundar. Appellen för rapporthundarna fick skiftande resultat och likadant blev det i karaktärstesterna, där två av hundarna sprang sin väg vid skottlösningen. En av dessa hade förut klarat sig på rapportsträckan, men blev nu alltså ej godkänd för sin svaghet för skotten.

Bland rapporthundarna blev i varje klass blott en godkänd. Bäst bland dem var Cara (även duktig skyddshund) med 129 poäng. Ett mycket bra resultat för en nybörjarhund. Hon fick 1 pris i nybörjarklass och 1:a in-teckning i följande vandringspris för rapporthundar: Gunnar Ekstedts Vandringspris, Ernst Guldbands Vandringspris samt Jerry J:ors Vandringspris för rapporthundar i ungdomsklass.

Puck, förare fröken Edith Welinder, erhöll 1:a pris i öppen klass med 110½ poäng. Även detta en god poäng för denna klass.

Ruthmarksborgs Lox fick 1:a pris i segrarklass och 1:a in-teckning i fröken Welinders Vandringspris för rapporthund med bästa sammanlagda tid på rapportsträckorna.

Ingen spårhund blev godkänd, varför ingen in-teckning togs i »Jerrys Vandringspris för spårhundar». I tabellen kunna samtliga tävlande se sina resultat i de olika momenten, och nu hoppas jag, att damer och herrar tävlande ligga i och träna, så de svagare resultaten bli mer eller mindre borteliminerade till kommande tävlingar. Kom igen bara!

Så får jag till slut rikta ett hjärtligt tack till herrar domare och funktionärer för deras insatser i tävlingen, så att den lyckligt genomfördes.

Tävlingsledare var herr Elis Claesson och som mina medbrottslingar i domaresysslan tjänstgjorde herrar Axel Hellgren och Sven-Arvid Johansson. Fullmäktig var allas vår vän Sigfrid Sund, vilken förresten höll på att slå värld- (d. v. s. vi hundgubbar och d:o tanter) med häpnad, genom att vara på vippen att ingiva protest mot sig själv. Så de så!

Tabellen följer i nästa nummer.

På återseende
Gunnar Ekstedt.

Skyddshundstävlan i Södertälje

SÖNDAGEN DEN 10 APRIL 1938 hade Svenska Schäferhundklubbens anordnat en skyddshundstävling vid och i trakten omkring Södertäljeavdelningens utmärkte sportstuga. I en abonnerad buss anlände några stockholmare med sina hundar till tävlingsplatsen vid 8-tiden.

I tävlingen deltog 10 förare med sina hundar, därav 3 i nybörjare-, 2 i öppen- och 5 i segrareklass.

Såsom fullmäktige fungerade köpman Axel Hellgren, Stockholm, och som prisdomare köpman Lennart Bolmström, Hagalund, ingenjör Gunnar Ekstedt, Stockholm, samt undertecknad. Tävligen leddes av målarmästare Carl Nygren i Södertälje.

Tävlingsdagen var, vad väderleken beträffar, ganska kall och blåsig, men detta hindrade inte, att mycket goda resultat uppnåddes. Glädjande var, att samtliga hundar blevo godkända.

Här följer några anteckningar om de enskilda hundarnas uppnådda poäng och deras sätt att utföra övningarna:

Som första hund startade *Roya*, förare Herr Tore C. V. Sundvall, Midsommarkransen. Tiken utförde provet på ett övertygande sätt och hade blott ett svagt moment, nämligen skall på kommando. Hon uppnådde 242 p., första pris nybörjarklass och Hp. samt blev trea i hela tävlingen. — Storartat!

Nästa hund var *Kävestugans Negus*, förare Herr Kurt Andersson, Råsunda, som gjorde en mycket god spårprestation, men fick 0 i sakstövningen och samma i platsbygande i grupp. Överbetyg i de andra momenten. Erhöll sammanlagt 212 ⅔ p., andra pris i nybörjarklass och Hp.

Som tredje hund i nybörjarklass startade *Steppvargens Mona*, förare Herr John Almqvist, Södertälje. Tiken gjorde mycket goda spår- och sakstövningss prestationer, en god appell, där emellertid skall på kommando var synnerligen svagt. Manarbetet var mycket ojämnt, särskilt svaga voro momenten: uppsökande, ståndsfall, ställande av flyende, återkallande och bevakning av figurant. Hon uppnådde emellertid 181 p. samt erhöll tredje pris.

Nästa hund var *Puck*, förare Sven Sellin, Älvsjö, som var mycket jämn och utförde ett utmärkt sakstövningssarbete. Enda svaga moment var sättande. Han uppnådde 221 ⅔ p. Fick första pris och Hp.

Bicky, förare Herr Gösta Nordeman, som startade i öppen klass utförde ett mycket gott arbete i spårning och sakstövning, men var i övrigt mycket ojämn. Hon blev emellertid godkänd och erhöll 154 ⅔ p.

I segrarklass startade *Cara*, förare Herr Knut Westin, Stockholm, som var mycket jämn i såväl appell- som skyddsarbete, men hon fick 0 i spårningen och blott ett föremål i sakstövningssarbetet. Det blev emellertid tredje pris i segrareklass för uppnådda 236 ⅔ p.

Vargamors pojke, förare Herr E. F. Andersson, Stortorp, är så många gånger omnämnd och så många gånger rosad för sina utmärkte prestationer, att jag blott vill fastställa, att Pojk fick andra pris i segrarklass och Hp. för uppnådda 255 ⅓ p.

Champion Fjällvargens Kickan, förare Herr C. E. Sjögren, Stockholm, som utförde alla moment på ett utmärkt och trevligt sätt, erhöll första pris i segrarklass, Hp. och in-teckning i Ch. Bucks vandringspris för uppnådda 274 ⅓ p.

Scheik, förare Herr M. Norman, Södertälje, placerade sig som femte hund i segrarklass, där han uppnådde 208 ⅔ p., vilket räckte till godkännande. Scheik, som var ojämn i appellen, utförde ett bra spårningsarbete och dito manarbete. Hundens stora arbetslust spelar honom ett och annat litet spratt.

Katja, 1254 HH, förare Herr C. E. Bohman, Lerum, som verkade litet tryckt, blev fjärde hund i segrarklass och godkänd med 229 p. Om denna Göteborgsavdelningens gamla tävlingshund är inte mycket att säga, emedan hon har sin lilla privata inställning till hela dressyrarbetet, särskilt då manarbetet, där hon har benägenhet att göra för mycket bruk av sitt förträffliga tandgarnityr.

Mellan slagen beredes vi tillfälle att vid sportstugan intaga förtäring, som iordningstälts av några av avdelningens tjänstvilliga damer, vilka för detta sitt arbete härmed få en stram honnör.

Spårläggarna hade för att få gå spåren, skänkt ett hederspris, som tilldelades segrarinnan i nybörjarklassen — *Roya*.

Till mina meddomare, fullmäktige, tävlingsledare och övriga funktionärer ber jag få framföra mitt förbindligaste tack.

Stockholm i april 1938.

Sigfr. Sund.
Prisd. ordf.

Tysklandsresan

HELA TYSKLANDSRESAN KOMMER att bli fiasko om den ens blir av, tippade flera av klubbens medlemmar i våras, när nämnda resa kom på tal. Resan blev av och blev ej fiasko, det kunna samtliga deltagare intyga. Det är till och med fara värt, att om en dylik resa ännu en gång kommer till stånd, den får »utsålt hus» redan första anmälningsdagen.

Under fem dagar fingo vi se, höra och lära så mycket, som annars knappast vore möjligt för den enskilde under ett helt års vistelse i Tyskland.

Vi hade roligt, det är icke tu tal om den saken. Våra tyska värdar förklarade, att de icke på fem år sammanlagt haft så trevligt och skrattat så mycket, som under dessa korta fem dagar, som »svenskarna voro här». Under tecknad, som var i tillfälle att stanna kvar en vecka efter det de andra kamraterna rest, kan intyga, att under hela denna vecka knappast talades om något annat, än hur roligt det varit och så synd att svenskarna måste resa hem så snart.

Jag överläter åt klubbens ordförande och åt det övriga »fackfolket» att vetenskapligt giva sig in på hundvärldens mysterier, och vill här endast i korthet tala om programmens huvudpunkter.

Efter tjuvstart av tvenne deltagare, (naturligtvis två damer) anlände den egentliga gruppen av svenska deltagare till Berlin på själva midsommaraftonen. Bland kända hundgubbar märktes: Klubbens ordförande, Helge Scholander, Axel Hellgren och Gunnar Ekstedt samt från Göteborgsavdelningen E. Lorné och allas vår rolighetsminister John Eriksson, omväxlande kallad: »Segraren vid Hampston Road» och »Molleman». Varför han fått detta senare namn, överläter jag till honom själv att tala om.

Reströttheten glömdes snart inför Vintergartens kabaretprogram, som de svenska resenärerna till ära, visade upp bl. a. flera alldeles utmärkta nummer av dresserade hundar.

Dagarna gingo fort, alldeles för fort, trots att vi försökte utnyttja dem så mycket som möjligt. Vi fingo se

mycket, men det blev oss tyvärr ej möjligt att hinna med det alltför rikhaltiga program, som var uppsatt åt oss.

Redan den första morgonen fingo vi vara med om en trevlig motorbåtstur till Grünheide. I denna statliga polis-dressyranstalt kom själva chefen oss till mötes och förevisade såväl lokaler som de arbetande hundarna från nybörjarna upp till de mest fullärda eleverna. Vi fingo även se ett par filmer upptagna på anstalten. Sedan tog veterinären hand om oss och förevisade sitt lilla rike, där bland annat den nyinköpta röntgenapparaten utgjorde hans stora kärlek.

Nästa dag fingo vi äse en övningstimme hos våra Bohnsdorfkamrater. Staffettlöpfung var en trevlig detalj, som det vore roligt att få se införd hos oss. Övningsplatsen var ny och tyvärr ej alldeles färdig, varför vi t. ex. ej fingo se de omtalade 3,30-meter klätterhoppnen över plank. Att vi icke fingo se de även omtalade gamla spåren och vattenarbetet var vårt eget fel. Spåren voro lagda, men vi voro ute och festade. Visserligen kommo vi hem med första tåget men....

En utställning med 500 hundar av alla raser med uppvisning av polishundar och vinthundskapplöpfungar imponerade ej nämnvärt på oss. Hundarnas kvalitet som utställningsdjur var ej märkvärdig och dressyruppvisningar ha vi sett bättre i Sverige. Utställningsplatsen, kapplöpfungsfältet vid Karlshorst, avundades vi dock arrangörerna.

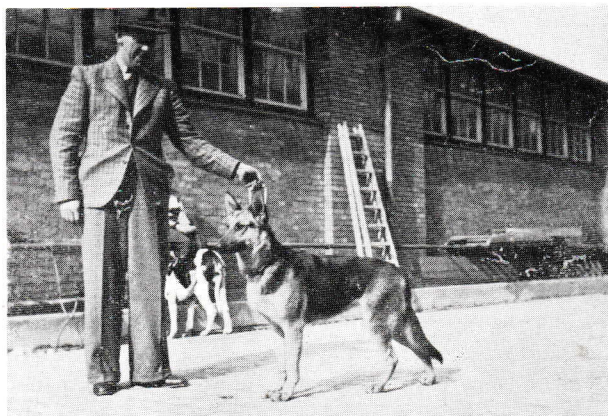
Jag undrar om icke resans clou var besöket vid Blindhundskolan i Potsdam. Vi fingo där lära oss att, för att dressera blindhundar, man icke blott måste vara hundpsykolog, utan även vara — maratonlöpfungare. (Som bekant gå de blinda mycket fort och hundarna skola läras att draga dem.) Och även intrigmakare. Tänk bara, att om den stackars hunden går under den från väggen utstående brevlådan i stället för att gå mitt på gatan, så öppnas brevlådan på ett fullkomligt oförklarligt sätt och en otäck sandpåse kommer ned i huvudet på hunden! Vi fingo en grundlig föreläsning av skolans 1:ste dressör över alla i blindhundskolan förekommande ämnen.

Men det var icke bara hundar vi fingo se och studera. Naturligtvis kunde vi icke befinna oss i Potsdam utan att se slotten och parken och allt annat som till staden hör, för att icke tala om att vi fingo åskåda, när »preussarna» övade noggrann marsch.

Staden Berlin måste även hastigt besiktigas: Rikssportfältet, Pergamonmuseet, Varuhuset, Biografer och Haus Vaterland måste ju varje utlänning med självvaktning även besöka. Vidare Zoo, där aporna åkte såväl spark- som vanlig cykel och där lejonerna måste gå »fot».

Så kom avskedets dag. Först skickade vi iväg vår veterinär »Murre», som måste tillträda en tjänst i Visby, och som sålunda kunde se framåt mot två stormiga nätter på sjön. Först på kvällen reste truppen smyckad, med rosor, avvinkad av de tyska vännerna. »På återseende i Sverige» och ett fyrfaldigt »vov», var det sista vi hörde på perongen, när tåget ångade norrut.

Själv kunde jag stanna kvar ytterligare en vecka. På lördagen fick jag tillfälle att se en verkligt god uppvisning av skydds- och rapporthundar vid en folkfest. Vid rapport-

Tyska importen Vikunja von Haus Schütting och hennes ägare direktör H. Andreasson. Vikunja födde den 13/5 8 valpar, 4 hundar och 4 tikar, Fadern är fru Lilly Wengels, Köpenhamn, Klodo.

föring i Tyskland tar föraren med sig två hundar och går, medan hjälpföraren stannar kvar. På uppvisningen gick föraren runt stranden till en liten insjö. När han kommit till motsatta sidan, sände han den ena hunden landvägen tillbaka och den andra sjövägen. Båda hundarna arbetade synnerligen flott och löpte, resp. simmade sina sträckor tre gånger. Vid nämnda uppvisning förekom även ett plankhopp på något över tre meter.

Dagen därpå var det skyddshundstävling i Köpenick. I fråga om spårning ha vi ännu mycket att lära av tyskarna. Påsläppet var lugnt och sansat, ingen hund rusade. När föraren fått sitt spår angivet, gick han lugn fram, lade på hunden spårsele, lät hunden taga noga vittring och först sedan han övertygat sig om, att hunden fått rätt vittring fick denne giva sig iväg. Linan fick släpa och föraren gick efter den arbetande hunden. På grund av att terrängen var oöverskådlig, följde såväl prisdomare som spårlä-

gare efter. En annan sak, som om möjligt ännu mer imponerade på mig, var den verkliga sportsmananda, som rådde bland deltagarna. Spårläggarna visste vilken hund, som skulle ha just deras spår, men aldrig fingo de höra som så ofta här: »Han tycker inte om mig, så han har icke lagt ut några föremål för att jag icke skall kunna vinna.» Eller vad sägs om att figuranten för näst högsta klassen var en av deltagarna i nybörjareklassen och icke nog med det, den hund, som senare vann tävlingen i högsta klassen, fick även samma figurant, medan övriga tävlande i samma klass fingo den segrande hundens husse till figurant. (Matte förde hunden på tävlingen). Alla deltagare funno detta handlingssätt naturligt och rättvist. — Vi ha ännu mycket att lära.

Till slut vill jag framföra den förhoppningen, att vi redan till nästa år få träffa våra tyska vänner och gynnare från vår resa, men denna gång i Sverige som våra gäster.

Sällan.

---

*Anmälningstiden till utställningen utgår den 5 sept.
Prisdomare C. Conrad j:or, Berlin.*

Stockholmsutställning i september

KLUBBEN KOMMER även i år att anordna en stor utställning i Stockholm med en utländsk — tysk — kynolog som prisdomare. Namnet på denne skall sedermera tillkännagivas.

Vi hade först tänkt och även fått SKK:s rätt att anordna en 2-dagarsutställning, men styrelsen har efter ett moget övervägande beslutat avhålla en 1-dagarsutställning. Denna förändring kommer säkert att hälsas med tillfredsställelse av de flesta hundägare, vilka därigenom slipper reservera en arbetsdag för ändamålet.

Utställningen hålles söndagen den 11 september 1938. Inga boxar komma att uppsättas inom området, enär samma principer, som tillämpats vid våra Södertäljeutställningar, skola ifrågakomma. Utställaren får under hela tiden omhänderha sin hund.

Utställningsplatsen är ännu inte bestämd, men styrelsen hoppas kunna anskaffa en sådan i trakten av Stadion.

En utställningskommitté, bestående av herrar Helge Scholander, Hjalmar Jansson, Elis Claesson, Ernst Guldbrandsson och Sigfr. Sund, har tillsatts, och kommittén har erhållit styrelsens bemyndigande att i minsta detalj sköta utställningen.

Följande klasser förekomma: ungdoms-, öppen-, segrare-, brukshunds-, avels- och uppfödareklass. Obs! den tidigare tillämpade typklassen är numera enligt SKK:s beslut borttagen.

Anmälningssavgifterna äro bestämda till 10:— kronor för ungdom- och öppen klass samt 15:— kronor för övriga klasser.

Rätt att tävla i segrar- resp. brukshundsklass tillkommer ägare av hund, som på denna utställning erhåller minst 1:a resp. 2:a pris i öppen klass. — För hund, som på tidigare utställning erhållit 1:a resp. 2:a pris i ökl, vilken hund måste undergå bedömning i öppen klass, och ägaren önskar tävla i någondera av nämnda klasser, erlagges en tilläggsavgift av 5:— kronor. För hund, som tidigare icke varit utställd eller icke tidigare varit berättigad tävla

i någondera av ifrågavarande klasser, erlagges 15:— kronor för varje anmäld sådan klass.

Anmälningssblanketter rekvideras hos sekreteraren.

Anmälningarna skola vara sekreteraren tillhanda senast den 5 september. Stadgad avgift måste bifogas anmälan eller i god tid före utställningen insättas på klubbens postgirokonto 31 87.

Då vi förvänta ett mycket stort antal anmälningar och då vi blott kunna mottaga ett begränsat antal hundar, torde den som önskar få sin hund bedömd i god tid insända sin anmälan och fastställd anmälningssavgift.

Hund, som icke fyllt 18 månader, måste veterinärsiktigas någon av de fyra dagarna närmast före utställningen.

Se till att Eder hund är i god kondition till utställningen, varken för fet eller för mager. Vidare, lär den gå ordentligt i koppel, ty vi förvänta en lugn och fridfull utställningsdag, utan något som helst oväsen eller tillbud till slagsmål etc. mellan hundarna.

Kl. 13.00—14.00 kommer en stor hunduppvisning att äga rum.

På kvällen den 11/9 anordnas en klubbafon med prisutdelning å hotel Gillet vid Brunkebergstorg. Smörgåsbord med småvarmt, pilsner och kaffe serveras till ett pris av 5:— kr. inkl. servisavgift.

Dans till klockan 2.00.

Styrelsen.

Valpar födda 29/6—38
Vargamors Pojk 1546 FF u
Cara 1925 LL
Tel. 28 10 21

Södertäljeutställningen

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS utställning i Södertälje Folkpark den 8/5 1938 gynnades inte av något önskeväder. Blåst och kyla i skön förening med snöblandat regn gjorde nog Södertäljebesöket en aning trist. Men tack vare glada, goda och gemytliga utställare »genomleds» dagen.

Hundmaterialet var i stort sett gott, särskilt vad karaktären beträffar, varför utställningen förlöpte mycket lugnt och fridfullt, vilket jag med glädje noterade. — Tänk att vi kommit så långt på schäferkulturens område, att de skällande och mot varandra fräsande och ilsket morrande schäfrarna helt försvunnit från våra utställningar. Denna förbättring kan otvivelaktigt till största delen gottskrivas ägarna, som tydligen gått in för att uppfostra sina fyrfota vänner. (Har den kanske mången gång oberättigade tidningskritiken ändå gjort nytta?).

En och annan icke önskvärd vinhundstyp fanns tyvärr utställd, en typ, som uppfödarna måste söka nedbringa i numerär genom lämplig avel. De äro inte önskvärda dessa varelser med klen benbyggnad och ofta dålig karaktär. Sök i stället få fram djur med djup i bål och lemmar; kraftiga, karaktärsfasta och harmoniskt byggda.

Här följer några anteckningar över de enskilda till 60-talet uppgående hundarna:

Prisdomarberättelse:

1. *Astigårds Björn* 352 MM Äg. Herr Helge Bergman, Uppsala. Stor och kraftig hund av tillräcklig längd med bra temperament. Trubbig skulderledsvinkel. Bröstdjupet kunde varit bättre. Står fransyskt fram. Glad svansföring i trav. Trippande steg. 2 ukl. 2 ökl.
2. *Kello* 528 NN Äg. Herr Karl Pontus Andersson, Södertälje. Stor och kraftig hund med framskjutande bogparti och trubbig skulderledsvinkel med ity åtföljande hög halshållning. Ej tillräckligt kraftig mellandel. Steget utan elegans. På gränsen till tångbett. 2 ukl.
3. *Solåkers Cajus* 230 MM Äg. Tulltjänsteman Ivar Ohlsson, Stockholm. Typisk, synnerligen elegant hund, vars skulderledsvinkel kunde vara spetsigare. Bringan ännu outvecklad. Något för ljusa ögon stör. Härligt vägvinnande steg. 1 ukl.
4. *Solåkers Cuno* 233 MM Äg. Köpman Olle Kull, Stockholm. Stor, kraftig hund med en aning uppåtböjd rygg, vilket stör det eljest goda intrycket. Bra bröstdjup och bringa. Extremiteterna kunde för harmoniens skull vara kraftigare. Hög svansföring under rörelse. 1 ukl.
5. *Ulcamos Jerry* Äg. Telegrafjänsteman Hj. Jansson, Stockholm. Högbent hund med tunnt bröst. Dåligt bröstdjup och bringa. Mager. Skjuter rygg under rörelse. Kort steg. Svansen över rygglinjen i rörelse. 3 ukl.
6. *King av Svedsborg*, Äg. Redaktör Ernst Svedelius J:or, Stockholm. En medelstor oädel, överbyggd hund med kort kors och framskjutande bogparti. Dåliga vinklar bak. Kohasig. Klumpigt huvud. Sjukligt förändrade tänder. 3 ukl.
7. *Klippvargens Zazzo*, 858 MM. Äg. Lagerföreståndare S. K. G. Huber, Spånga. En stor något kort hund med framskjutande bogparti och hög halshållning. Trubbig skulderledsvinkel. Dålig bringa, tunna lår. Rätt god benstomme. Något kohasig. Vackert huvud. 2 ukl.
8. *Arnolas Lona* 58 MM. Äg. Herr Bror Wennerström, Hagalund. Kraftig överbyggd otypisk tik. Marktrång fram. Vrider armbågarna utåt. 3 ukl.
9. *Astigårds Keya* 353 MM. Äg. Herr Nils Vallberg, Uppsala. Lagom stor, elegant tik med framskjutande bogparti och trubbig skulderbladsvinkel. Väl smal uppåtburen hals. Outvecklad bringa. 1 ukl. 2 ökl.
10. *Astigårds Rita* 354 MM. Äg. Fru Astrid Modin, Uppsala. Lagom stor rätt elegant ännu outvecklad tik med god benstomme, goda vinklar och rörelser. På gränsen till överbett. Verkade en aning rädd. 2 ukl. 2 ökl.
11. *Astigårds Thomi* 356 MM. Äg. Herr Sixten Procheus, Stockholm. Lagom stor tik med framskjutet bogparti. Svansen bäres fult under trav. Rätt goda rörelser. 2 Premolarer fattas. På gränsen till tångbett. 2 ukl.
12. *Klippvargens Kickan* 859 MM. Äg. Herr Nils O. Höglund, Stockholm. Lagom stor tik med rätt god benstomme. Rätt goda vinklar och goda rörelser. Önskas bättre bröstdjup och mer utvecklad bringa. Karaktären ej tillfredsställande. 2 ukl.
13. *Rita* 533 MM. Äg. Herr Sven Rydelius, Södertälje. Kraftig rätt elegant tik med en aning uppåtböjd rygg och något för sluttande kors. Gott bröstdjup och goda vinklar och rörelser. En Premolar fattas. 1 ukl.
39. *Daina*. Äg. Herr Helge Hall, Stockholm. En vinthundslignande outvecklad tik. 3 ukl.
14. *Gynns Billo* 336 LL. Äg. Herr Arne Pettersson, Hagalund. Lagom stor hund med framskjutet bogparti och på grund därav uppåttrest hals. Terrierfront. Vackert huvud med god blick. Högt ansatt svans. Större ädelhet önskvärd. 2 ökl.
15. *Jack*. Äg. Herr Gunnar Andersson, Älvsjö. Stor kraftig hund, som ifråga om typ är tillfredsställande. Gott schäferhundsuttryck. Knapp bringa. Goda rörelser. 2 ökl.
16. *Jago Exelsior* 1323 LL. Äg. Rådman B. Christensson, Södertälje. Lagom stor synnerligen kraftig brukshundstyp. Stark rygg, goda vinklar fram och bak. Lugn. 1 ökl.
17. *Kajus vom Haus Schutting*. Äg. Fröken S. Wolter, Stockholm. Långsträckt kraftig hund med goda vinklar fram och bak. Ett finskuret huvud som önskas kraftigare. Vänster öra något löst. Goda rörelser. 1 ökl. 2 skl.
18. *King II av Kasik* 1131 KK. Äg. Ingenjör E. Palmgren, Saltsjöbaden. Medelstor, otypisk hund med osäker blick. Synnerligen ful svansansättning. Trippande steg. Bör ej användas till avel. 3 ökl.
19. *Kåwestugans Leipt* 532 KK. Äg. Herr och Fru Axel Weinar, Segeltorp. Stor, kraftig brukshund med god benstomme. Något lösa armbågar. I vissa fall passgångare. 1 ökl. 1 skl. cert. 1 avelskl.
20. *Kåwestugans Riff* 1534 LL. Äg. Jur. stud. Einar Brandt, Stockholm. Stor, rätt ädel, något kort hund med gott bröstdjup. Knapp bringa. Uppdragen buk. God halshållning. Kort steg. 2 ökl.
21. *Nalle* 1736 LL. Äg. Stud. Bertil Lidén, Äppelviken. En kraftig synnerligen trevlig hund, som önskas en aning längre. Goda vinklar och rörelser, bra temperament. Bringan något knapp. Vid öronställning. 1 ökl.
22. *Ragnabo Graff*. Äg. Herr Oskar Gullberg, Vendelsö. Lagom stor hund med framskjutande bogparti. Bättre bånddjup önskvärt. Knapp bringa. God rygg. En premolar fattas. 2 ökl.
23. *Ramonas Jack* 1891 JJ. Äg. Herr Ragnar Jansson, Stockholm. Lagom stor hund. Bra representant för rasen. Lugn. Goda rörelser trots att v. frambenet är skadat 1 ökl. 4 skl.
24. *Ray* 1147 LL. Äg. Herr O. Berggren, Ängby. Kort något högställd rätt tilltalande hund med trubbiga skulderledsvinklar. Osäker karaktär, därför 3 ökl.
25. *Ray Exelsior* 2000 KK. Äg. Ingenjör Rolf Zetterlund, Råsunda. Kraftig hund, som verkar något kort. Kraftigt fram-, svagare bakparti. En aning uppdragen buk. Goda skulderledsvinklar. Sämre bak. Kryper ihop under gång. Tillfredsställande rörelser. Glad svans. 2 ökl.
26. *Ray*. Äg. Herr Herman Johansson, Stockholm. Lagom stor, rätt elegant hund med en aning för sluttande kors. Goda vinklar. Passgångare, men eljest rätt goda rörelser. 1 ökl.
27. *Scheik* 1216 LL. Äg. Herr Martin Norman, Södertälje. Stor, långsträckt hund med framstående bogparti och

- till följd därav hög halsföring. Bra, något livligt temperament. Mager. Tillfredsställande rörelser. 2 ökl.
28. *Scheiken*. Äg. Fru Edith Wallin, Södertälje. Kort hund med terrierfront. Tunna lär. Kort trippande steg. Något överbyggd. Grövre extremiteter önskas. Gott uttryck och vackert huvud. 3 ökl.
  29. *Solåkers Arab* 1161 LL. Äg. Herr B. O. Augustsson, Ny Varvet. Medelstor synnerligen ädel hund, som jag dock önskar kraftigare. Bättre utvecklat bringparti önskas. Något framskjutet bogparti. 1 ökl.
  30. *Solåkers Tarzan* 1159 LL. Äg. Fru M. Sammuli, Stockholm. En långsträckt, lågställd, synnerligen muskulös hund, vars rygg ej är tillräckligt fast. Gott steg. Krok-svans. 1 ökl. 3 skl.
  31. *Turk* 1737 MM. Äg. Kriminalkonstapel Richard Smedberg, Ångby. Stor, rätt elegant hund, vars bröstdjup och bringa önskas bättre. Goda vinklar, särskilt bak. Goda rörelser. 1 ökl.
  32. *Ulvamors Donar*. Äg. Herr Edvin Hultman, Södertälje. Stor, rätt kraftig hund med god benstomme. Smalt bröst (tunnt). Större bäldjup och bättre bringa önskas. 2 ökl.
  33. *Ulvamors Klopp*. Äg. Herr Bror Thorberg, Södertälje. Lagom stor, synnerligen elegant hund med goda vinklar och gott bröst. Något fransk fram. Armarna önskas grövre. God påskjutning. 1 ökl.
  34. *Vakt* 378 LL. Äg. Herr Sven Friberg, Stockholm. Stor kraftig hund av brukshundstyp. Gott bringparti. Något stel bakdel. Fallar lätt i galopp. Trippande steg. Glad svans. 2 ökl. 2 brkl.
  36. *Baranja av Rekola* 1953 JJ. Äg. fröken Agnes Eklund, Södertälje. Något högställd tik med god rygglinje och gott bröst, men knapp bringa. Lösa tår. Framskjutande bogparti. Trubbig skulderledsvinkel. Skadad tass, varför tikens rörelser ej kunde rättvist bedömas. 2 ökl.
  37. *Bicky* 999 MM. Äg. Herr Gösta Nordeman, Södertälje. Högställd, kort vindhundsliknande tik. Framskjutet bogparti till följd därav hög hals. Trubbig skulderledsvinkel. Trippande steg. 3 ökl.
  38. *Cara* 1925 LL. Äg. Herr Knut Axel Westin, Stockholm. Mycket stor, kraftig tik med bra bringa och bröstdjup. Något oädel typ. Tillfredsställande rörelser. 2 ökl. 2 brkl.
  40. *Cara av Corona* 167 LL. Äg. Herr Wilhelm Larsson, Sundbyberg. Liten ädel tik, som önskas kraftigare. Goda vinklar och rörelser. Gott steg. 1 ökl.
  41. *Kuna v. Werrentor* 118 MM. Äg. Tulltjänsteman Ivar Ohlsson, Stockholm. Lagom stor, synnerligen kraftig och ädel tik med goda vinklar fram och bak. Ryggen verkar ej fullt fast. Utmärkt steg. 1 ökl. 4 skl.
  42. *Kåwestugans Kiddie* 1546 LL. Äg. Herr Thore Johnson, Stockholm. Lagom stor, vacker och ädel tik med utmärkt benstomme, bra bröstdjup och bringa. Trevligt uttryck. Utmärkt trav. 1 ökl. 3 skl.
  43. *Kåwestugans Uffsa* 1736 KK. Äg. Herr Folke Asp-lund, Oxelösund. Medelstor, synnerligen kraftig tik, vars egentliga fel är uppdragen buk. Utmärkt elegant vägvinnande steg. 1 ökl. 2 skl.
  44. *Lady*. Äg. Fru Margit Österberg, Sundbyberg. En mycket stor, ganska tilltalande tik med framskjutet bogparti och högt burens hals. Stupar något framåt under rörelse. Gott steg. 2 ökl.
  45. *Lady av Ulvy* 362 LL. Äg. Direktör Einar Sjöberg, Huddinge. Liten, lågställd, långsträckt tik med uppsträckt hals. Synnerligen livlig. Goda rörelser. 1 ökl.
  46. *Languste vom Haus Schutting*. 1119 MM. Äg. Fröken Wolter, Stockholm. Stor, kraftig, bra hopkommen tik, vars krulliga hårlag stör. Något trubbig skulderledsvinkel. Mycket goda rörelser. 1 ökl.
  47. *Sarry*. Äg. Herr och Fru Vilén, Enskede. Kort, för hög tik med terrierfront. Dålig bringa och bröstdjup. Tillfredsställande rörelser. Verkade i viss mån rädd (veterinärbehandling?) 3 ökl.
  48. *Söckie av Forstena*. Äg. Herr Einar Lindkvist, Södertälje. En aning hög, något kort tik med raka bogar. God rygg och länd. För hög halshållning. Rörelserna kunde ej bedömas på grund av skada. 2 ökl.
  50. *Solåkers Lady* 1163 LL. Äg. Ingenjör R. Zetterlund, Råsunda. Medelstor, späd, elegant tik i för mager kondition (avmaskad). Goda vinklar. Knapp bringa. 2 Premolarer fattas. Rätt goda rörelser. Något osäker i karaktär. 2 ökl.
  51. *Steppvaregens Mona* 1656 JJ. Äg. Herr John Almborg, Södertälje. Medelstor, kraftig, tilltalande tik med gott

- bröstdjup och god bringa. En aning utåtstående kinder. Goda rörelser. 1 ökl. 1 brkl.
52. *Tanja* 301 LL. Äg. Herr Herbert Emanuelsson, Stockholm. Något högställd tik med en aning framskjutande bogparti. God rygg och gott kors. Goda vinklar och rörelser. 2 Premolarer fattas. 2 ökl.
  53. *Ulvamors Ritsie*. Äg. Herr Ragnar Hallin, Södertälje. Lagom stor tik med kraftig benstomme. Bra rygglinje. Något uppdragen buk. Knapp bringa. Goda rörelser. 1 ökl.
  54. *Ulvamors Sickan*. Äg. Herr M. Holmberg, Södertälje. Lagom stor tik med bra rygg. Dålig bringa. Stupar något framåt under rörelse. Flera premolarer fattas. 2 ökl.
  55. *Ulva* 1545 LL. Äg. Herr Kurt Myhrström, Stockholm. Medelstor, rätt vacker tik med bra uttryck. Framåtskjutande bogparti. Vita fläckar på tassarna. Kort steg. För vekaktig karaktär. 3 ökl.
  56. *Ylva Excelsior* 1931 LL. Äg. Herr A. Eriksson, Stockholm. Lagom stor, kraftig tik med bra bringa. Goda vinklar. Steget tillfredsställande. 1 ökl.
  57. *Tommy*. Äg. Herr R. Magnusson, Södertälje. Rätt tilltalande, stor tik med lösa bogar och hög manke. Verkar som om ryggen gav efter i rörelse. Tillfredsställande rörelser. 2 ökl.
  58. *Ch. Steppvaregens Lady* 1070 KK. Äg. Herr Erik Nilsson, Stockholm. Lagom stor kraftig välbyggd tik. 1 ökl. 1 skl. cert.

I avelsklass tävlade Kåwestugan Leipt, som tävlade med nr:ris 1, 9, 10, 11, 13, 21, 31, vilka fingo 4 st. 1:a och 4 st. 2:a pris. Och Leipt erhöi ett välförtjänt 1:a pris.

I uppfödarklass tävlade: Kennel Solåker, äg. Tulltjänsteman Ivar Olsson, 1:a pris, Kåwestugans, äg. Herr o. Fru Axel Weinar, Juringe, 1:a pris, Ulvamons, äg. Herr B. Thorberg, Södertälje, 2:a pris.

Slutligen ber jag att till alla och envar, som på ett eller annat sätt bidragit till utställningens lyckliga genomförande, få framföra mitt förbindligaste tack. Särskilt riktar jag mitt tack till klubbens alltid energiska sekretris, fröken Anna-Greta Sellman, för hennes utomordentliga hjälp i ringen.

Stockholm i maj 1938.

Sigfr. Sund
Prisdomare.

Klubbens aktade medlem Lennart Bolmström har på grund av förflyttning till Malmö utträtt ur Sv. Sch. styrelse.

MOLLIE

(e Sidar 1617 HH u Zenta 1120 MM)
Äg. Polisman C. Lövgren födda i slutet av juli 14 st. valpar varav 8 st. pålagda e Vargen Excelsior 196 HH
Äg. Fotograf Uno Friberg.